

İnci Asansörü

Yavuz DEMİRKİTAN

İnci Asansörü

Yavuz DEMİRKİRAN

Marina, mücevher kutusu gibi parıldayan bir mercan resifinin yanında yaşıyordu. Her sabah güneşli sığ suların üzerinde şnorkelle yüzer, çizgili balıkları sayar ve utangaç denizatlarna el sallardı. Bir gün, küçük bir ev kadar yüksek dev bir inci resiften yükseldi. Yumuşak pembe ve beyaz bir ışık saçıyordu, tabanında küçük midye kabukları vardı. Yuvarlak bir kapı deniz kabuğu gibi açıldı ve içeriden sıcak altın bir ışık taşıtı.

Resifin büyüğü Dede Mercan yakındaki bir kayanın üzerinde oturuyordu. Tümsekli mercan pembesi bedeninin tepesinde deniz şakayıkları vardı ve konuşurken baloncuk gözlükleri titriyordu. 'Bu inci asansörü deniz canlılarını okyanus derinlikleri arasında taşır,' diye açıkladı. 'Ama önce hazırlanmalısın. Derinlikler karanlık ve soğuktur ve her katın kendi sürprizleri vardır.' Marina'nın ela gözleri hayretle büyüdü.

Marina kırmızı su geçirmez sırt çantasını hazırlamak için eve koştu. Küçük el fenerini kontrol etti, kayışa taktı, bir atıştırma ve sıcak bir bere ekledi. 'Hazırlık yeni yerleri eğlenceli yapar,' demişti Dede Mercan. Sarı ceketini ve turkuaz şortu giydi, yeşil şnorkel maskesini alnına kaldırdı ve resife geri koştu. İnci asansörü sabırla bekliyordu, kapı kadar açıldı.

Dede Mercan, Marina'ya deniz kabuğu şeklindeki düğmeleri olan pirinç kontrol panelini gösterdi. 'Birinci kat güneşli resiftir,' dedi, dalgaların getirdiği odun çubuğuyla işaret ederek. 'İkinci kat alacakaranlık bölgesidir, ışık orada azalır. Üçüncü kat derin, karanlık okyanustur, tuhaf canlılar orada fener gibi parlar.' Marina dikkatle dinledi ve ilk düğmeye bastı. İnci asansörü yumuşakça vızıldadı ve batmaya başladı.

Aşağı indiler, sallanan yosunların ve gümüş balık sürülerinin yanından geçtiler. Marina burnunu pencereye dayadı ve renklerin turkuazdan koyu maviye dönüşünü izledi. 'Alacakaranlık bölgesi,' diye fısıldadı. Bir balta balığı sürüsü parıldayarak geçti, gövdeleri parlak madeni paralar gibiydi. Dede Mercan bilgece başını salladı. 'Buradaki her canlının hayatta kalmak için özel bir yolu var. Dikkatle bak Marina ve hatırla.'

İnci asansörü yumuşak bir sarsıntıyla durdu ve kabuk kapı açıldı. Marina alacakaranlık bölgesine adım attı, su serin ve loştu. Küçük bir fener balığı hızla yukarı fırladı, gümüş-mavi gövdesi ışıldıyordu. Alnından parlayan turuncu bir yem sarkıyordu ve yanında örülmüş yosundan bir çanta asılıydı. 'Merhaba! Ben Finn,' dedi cıvıdayarak. 'Mahalleme hoş geldin!'

Finn Marina'nın etrafında mutlu daireler çizerek yüzdü. 'Alacakaranlık bölgesi hilelerle doludur,' dedi. 'Bazı balıkların azıcık ışığı yakalamak için büyük gözleri vardır. Bazılarının yolunu bulmak için bıyıkları vardır. Ve bazıları, benim gibi, kendi ışığını yapar!' Yemini kıpırdattı ve sıcak turuncu bir ışık saçtı. Marina küçük el fenerini çıkardı ve açtı. 'Ben de kendi ışığımı getirdim!' dedi ve ikisi birlikte güldüler.

İnci asansörüne dönen Marina, derin, karanlık okyanusun düğmesine bastı. Aşağı indiler, daha da derine, ta ki su gece yarısı kadar karanlık olana dek. İncinin altın parıltısı yuvarlak kapıyı aydınlattı. Pencereden tuhaf şekiller süzüldü—uzun duyargalı ve parlayan noktalı canlılar. 'Hazır mısınız?' diye sordu Dede Mercan. Marina başını salladı, kalbi heyecanla çarpıyordu.

Kabuk kapı derin okyanus tabanına açıldı, Finn yeminin hoş geldin parıltısıyla bekliyordu. 'Bu taraftan!' dedi. Marina'ya ağzı büyük bir balon gibi olan bir yutan yılan balığı ve pelerinini ters giymiş bir vampir kalamarı gösterdi. Marina, Dede Mercan'ın ona öğrettiğini hatırladı: buradaki her canlının yaşamak için özel bir yolu vardır. Kendini büyük bir macerada bir bilim insanı gibi hissetti.

Aniden inci asansörü sarsıldı ve durdu. Suyun içinde alçak bir inilti yankılandı. 'Eyvah,' dedi inci asansörü uykulu bir sesle. 'Pirinç düğmelerim sıkışmış. Korkarım hareket edemiyorum.' Marina deniz kabuğu şeklindeki düğmelere basmayı denedi ama hiçbir şey olmadı. Finn etrafta hızla döndü, yemi endişeyle yanıp sönüyordu. 'Ne yapacağız?' diye sordu. Marina derin bir nefes aldı ve düşündü.

Marina özenli hazırlığını hatırladı. Küçük el fenerini çıkardı ve kontrol paneline tuttu. 'Düğmeler küçük midye kabuklarıyla tıkanmış,' dedi. 'Onları temizlemeliyiz.' Finn'in gözleri parladı. 'Alet getirebilirim!' dedi ve karanlığa doğru koştu. Yumuşak bir deniz sünger ve ince bir yosun parçasıyla geri döndü. 'Bunlar işe yarar mı?' Marina gülümsedi. 'Mükemmel!'

Marina yosunu kullanarak midye kabuklarını nazikçe gevşetirken Finn küçük yüzgeçleriyle el fenerini sabit tuttu. 'Harika gidiyorsun!' diye tezahürat yaptı. İnci asansörü vızıldadı. 'Bu gıdıklıyor,' dedi kıkırdayarak. Kabuk düğmeleri tek tek serbest kaldı. Marina resifin düğmesine bastı ve asansör yükselmeye başladı. 'Teşekkürler Marina!' dedi inci asansörü. 'Beni tamir ettin!'

Yukarı süzıldüler, alacakaranlık bölgesinden geçip güneşli resife döndüler. Dede Mercan kayasında bekliyordu, şakayık tacı sallanıyordu. 'Başardın!' dedi. 'Hazırlığını ve problem çözme becerini kullandın.' Marina sırtıttı, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümseme yaptı. 'Ve Finn yardım etti,' dedi. İnci asansörü sıcak bir ışıqla parladı, kabuk kapısı bir sonraki macera için açıldı. 'Yakında geri gel,' diye mırıldandı.

Marina Finn'e veda sarıldı ve ziyaret edeceğine söz verdi. İnci asansöründen çıktı, kırmızı sırt çantası hâlâ omuzlarına tam oturuyordu. Resif güneş ışığında parılıyordu ve öğrendikleriyle gurur duydu. 'Önce hazırlanırsan yeni yerler eğlencelidir,' dedi Dede Mercan'a. Bilgece başını salladı. 'Ve yanına bir arkadaş alırsan,' diye ekledi.

O akşam Marina inci asansörünün ve tanıştığı tüm canlıların resmini çizdi. Alacakaranlık bölgesi ve derin, karanlık okyanus hakkında öğrendiği her şeyi yazdı. Defteri 'fener balığı' ve 'yutan yılan balığı' gibi yeni kelimelerle doluydu. Macerasını arkadaşlarıyla paylaşmak için sabırsızlanıyordu. Denizin, keşfedilmeyi bekleyen harikalarla dolu olduğunu biliyordu.

O günden sonra Marina her maceradan önce her zaman özenle hazırlandı. El fenerini sırt çantasına takılı tuttu ve şnorkel maskesini hazır bulundurdu. Ve rüyalarında parlayan bir inci gördüğünde gülümsedi. Biraz hazırlık ve çokça merakla her yeni yerin harika bir arkadaş olabileceğini biliyordu.